

*Banská Bystrica 14.11.2025
OZ 240029/II-79-2025*

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 6. septembra 2020 majiteľom Wikings, s. r. o., Vinohrady 9787/14, 940 02 Nové Zámky (pred zmenou sídla: Veľké Lovce 448, 941 42 Veľké Lovce), v konaní zastúpeným spoločnosťou Nagy & Nagy, s. r. o., Kukučínova 8, 940 02 Nové Zámky (ďalej „majiteľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. OZ 240029/I-30-2020 z 22. júla 2020 vo veci návrhu na vyhlásenie obrazovej ochrannéj známky č. 240029 za neplatnú, podaného navrhovateľom Red Bull GmbH, Am Brunnen 1, A-5330 Fuschl am See, Rakúsko, v konaní zastúpeným advokátkou JUDr. Evou Bušovou, Tobrucká 6, 811 02 Bratislava 1 (ďalej „navrhovateľ“), na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov v spojení s § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. b) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov sa rozklad zamietá a rozhodnutie zn. OZ 240029/I-30-2020 z 22. júla 2020 **sa potvrdzuje**.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. OZ 240029/I-30-2020 z 22. júla 2020 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bola v zmysle § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. b) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o ochranných známkach“) obrazová ochranná známka č. 240029

„ (ďalej „napadnutá ochranná známka“) vyhlásená za neplatnú. Navrhovateľ si podaný návrh, ktorý sa týkal všetkých tovarov napadnutej ochrannéj známky, t. j. tovarov v triede 32 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, uplatnil v zmysle § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. a) bod 2. a § 7 písm. b) a j) zákona o ochranných známkach. Uviedol, že je popredným svetovým výrobcom energetických a iných nealkoholických nápojov predávaných pod značkou „RED BULL“, pričom je tiež majiteľom, okrem iného, medzinárodnej slovnej ochrannéj známky č. 961854 „RED BULL“ (ďalej „prvá staršia ochranná známka“) a medzinárodnej slovnej ochrannéj známky č. 867085 „BULL“ (ďalej „druhá staršia ochranná známka“, prvá a druhá staršia ochranná známka spolu aj ako „staršie ochranné známky“), ktoré sú zapísané aj pre tovary v triede 32 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Pokiaľ ide o návrh na vyhlásenie napadnutej ochrannéj známky za neplatnú uplatnený v zmysle § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. a) bod 2. zákona o ochranných známkach, navrhovateľ ho odôvodnil tým, že

napadnutá ochranná známka a staršie ochranné známky sú vizuálne a foneticky vysoko podobné a aj zo sémantického hľadiska medzi nimi existuje určitá významová súvislosť. Kolízne tovary považoval za zhodné a v spojitosti so zvýšenou rozlišovacou spôsobilosťou starších ochranných známk konštatoval, že medzi napadnutou ochrannou známkou a staršími ochrannými známkami existuje na strane verejnosti pravdepodobnosť zámény, vrátane pravdepodobnosti ich asociácie.

Čo sa týka návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú uplatneného v zmysle § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach, navrhovateľ uviedol, že staršie ochranné známky majú na území Európskej únie, vrátane Slovenskej republiky dobré meno, na podporu čoho v konaní predložil dôkazné materiály. Zastal názor, že verejnosť si bude nápoje označené napadnutou ochrannou známkou spájať so staršími ochrannými známkami. Podľa navrhovateľa majiteľ sa snaží využiť úspech starších ochranných známk, a to bez finančnej kompenzácie a bez toho, aby musel v tomto smere vyvíjať akékoľvek vlastné úsilie. Používaním napadnutej ochrannej známky na tovaroch, pre ktoré je táto zapísaná v registri, by teda podľa navrhovateľa dochádzalo k neoprávnenému ťaženiu z rozlišovacej spôsobilosti a dobrého mena starších ochranných známk, resp. používanie napadnutej ochrannej známky by im bolo na ujmu.

V súvislosti s návrhom na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú podaným v zmysle § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. j) zákona o ochranných známkach navrhovateľ zastal názor, že tak podmienka vedomosti majiteľa o starších právach navrhovateľa, ako aj podmienka zlého úmyslu majiteľa pri podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky je v predmetnom prípade naplnená.

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bola skutočnosť, že v predmetnom prípade boli naplnené podmienky na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú podľa § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach, a to na základe prvej staršej ochrannej známky. Na základe posúdenia dôkazných materiálov predložených navrhovateľom prvostupňový orgán dospel k záveru, že navrhovateľ preukázal, že prvá staršia ochranná známka získala u širokej spotrebiteľskej verejnosti dobré meno, a to vo vzťahu k tovarom „energetické nápoje“ v triede 32 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Dobré meno druhej staršej ochrannej známky na základe predložených dôkazov prvostupňový orgán neuznal za preukázané, a preto splnenie ďalších zákonných podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach posudzoval len vo vzťahu k prvej staršej ochrannej známke. Pokiaľ ide o porovnanie napadnutej ochrannej známky s prvou staršou ochrannou známkou z jednotlivých hľadísk, prvostupňový orgán konštatoval ich vizuálnu podobnosť v nízkej miere a čiastočnú podobnosť z fonetického hľadiska, a to z dôvodu prítomnosti slovného prvku „BULL“ v oboch porovnávaných ochranných známkach. Zo sémantického hľadiska konštatoval určitú významovú paralelu porovnávaných ochranných známk z dôvodu, že obidve poukazujú na zviera vyznačujúce sa silou a energiou. Tovary napadnutej ochrannej známky prvostupňový orgán posúdil ako zhodné s tovarmi prvej staršej ochrannej známky, pre ktoré táto získala dobré meno. Prvostupňový orgán zastal názor, že je dôvodné predpokladať, že relevantná spotrebiteľská verejnosť si vytvorí súvislosť medzi napadnutou ochrannou známkou a prvou staršou ochrannou známkou prostredníctvom prvku „BULL“ obsiahnutého v porovnávaných ochranných známkach, pričom riziko ich zblíženia narastá ich používaním pre identické tovary (energetické nápoje). Vytvorenie súvislosti medzi porovnávanými ochrannými známkami môže podľa prvostupňového orgánu viesť k nespravodlivej výhode na strane majiteľa, ktorý môže ťažiť z príťažlivosti, dobrého mena a prestíže prvej staršej ochrannej známky. Majiteľ tak môže požívať výhody, ktoré by inak získal len vynaložením vlastného úsilia, a to spravidla až za dlhšie časové obdobie. S ohľadom na uvedené prvostupňový orgán za naplnenú považoval aj poslednú zo zákonných podmienok ustanovenia § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach.

Vzhľadom na výsledok posúdenia návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú uplatneného v zmysle § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach, s prihliadnutím na hospodárnosť konania, prvostupňový orgán neposudzoval dôvodnosť návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú uplatneného v zmysle § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. a) bod 2. zákona o ochranných známkach, pretože by to nemalo vplyv na konečný výsledok rozhodnutia.

Čo sa týka návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú uplatneného podľa § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. j) zákona o ochranných známkach, prvostupňový orgán tento nepovažoval za dôvodný. Uvedené odôvodnil tým, že hoci v predmetnom prípade možno usúdiť, že majiteľ mal vedomosť

o právach navrhovateľa k označeniu „RED BULL“, v konaní však nebolo preukázané, že majiteľ pri podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky vedome konal v rozpore s uznávanými princípmi etického správania alebo poctivými obchodnými a podnikateľskými zvyklosťami, teda podanie prihlášky napadnutej ochrannej známky nemožno podľa prvostupňového orgánu považovať za konanie v zlej viere.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal majiteľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorého odôvodnení nesúhlasil so záverom prvostupňového orgánu, že v predmetnom prípade sú naplnené podmienky na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú na základe návrhu uplatneného v zmysle § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach.

Majiteľ prvostupňové rozhodnutie považoval za právne nedostatočne odôvodnené a arbitrárne. Uviedol, že prvostupňový orgán mu v rámci konania znemožnil uskutočniť jemu patriace procesné práva, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Prvostupňový orgán podľa majiteľa nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

V súvislosti s porušením práva na spravodlivý proces majiteľ poukázal na to, že prvostupňový orgán nevyhovel jeho žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty na vyjadrenie sa k návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú. Majiteľ zastal názor, že vzhľadom na mimoriadnu situáciu spôsobenú šírením nebezpečnej nákazlivej choroby COVID-19 mal prvostupňový orgán predmetnej žiadosti vyhovieť. Poznamenal, že hoci zákon o ochranných známkach nepozná inštitút odpustenia zmeškania lehoty, uvedené podľa majiteľa nevyklučuje aplikáciu všeobecne známeho inštitútu právnej analógie. V tejto súvislosti poukázal napr. na ustanovenie § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID 19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č. 62/2020 Z. z.“) v zmysle ktorého: *„Lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premičaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.“* Majiteľ konštatoval, že zákon o ochranných známkach je zákonom *lex specialis*, pričom sa uplatňuje zásada *Lex specialis derogat legi generali*, t. j. konkrétnejšia norma má prednosť pred normou všeobecnejšou. Všeobecnejšia norma sa uplatní tam, kde osobitný zákon vec sám neupravuje, napr. ak zákon nepozná určitý právny inštitút. Vychádzajúc so skutočností, že konanie o vyhlásení napadnutej ochrannej známky za neplatnú je správnym konaním, zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov je v postavení zákona *lex generali*. Prvostupňový orgán mal teda podľa majiteľa v predmetnom prípade postupovať podľa uvedenej zásady, pričom v prípade, ak bol toho názoru, že uvedený inštitút zákon o ochranných známkach nepozná, mal aplikovať ustanovenie § 28 správneho poriadku, v zmysle ktorého: *„Správny orgán zo závažných dôvodov odpustí zmeškanie lehoty, ak o to účastník konania požiada do 15 dní odo dňa, keď pominula príčina zmeškania, a ak v tej istej lehote urobí zmeškaný úkon. Správny orgán môže tejto žiadosti priznať odkladný účinok.“* Prvostupňový orgán podľa názoru majiteľa postupoval spôsobom, ktorým izoloval konanie o žiadosti majiteľa o odpustenie zmeškania lehoty na vyjadrenie sa k návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú od všeobecne platných právnych zásad, núdzového stavu a objektívnych skutočností brániacich v uplatnení práv majiteľa. Takýmto postupom prvostupňový orgán podľa majiteľa závažným spôsobom porušil jeho ústavou zaručené právo na spravodlivý proces.

Majiteľ k uvedenému doplnil, že právo na spravodlivý proces je základným právom zaručeným Ústavou Slovenskej republiky a medzinárodnými dohovormi, resp. zmluvami. Súčasťou práva na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza LISTINA ZÁKLADNÝCH PRÁV A SLOBÔD ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a čl. 6 ods. 1 oznámenia č. 209/1992 Zb. Oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí o dojednaní Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Protokolov na tento Dohovor nadväzujúcich, je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obrany proti takémuto uplatneniu. Ďalej uviedol, že požiadavky na právnu argumentáciu vyplývajú z ustálenej praxe judikatúry Ústavného súdu

Slovenskej republiky ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva a smerujú k tomu, aby výsledok rozhodovacej činnosti konajúceho orgánu bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený, a aby účastník konania nemusel hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov. Z odôvodnenia rozhodnutia teda musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť zrozumiteľné, spravodlivé a presvedčivé.

Majiteľ zastal názor, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia uvedené kritériá nespĺňa, a preto ho nemožno považovať za presvedčivé, zrozumiteľné ani spravodlivé. Majiteľ vyjadril presvedčenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na úvahách a domnienkach, pričom v otázkach, ktoré boli zásadné pre posúdenie veci, si protirečí. V tejto súvislosti majiteľ podotkol, že vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nevyhovel jeho žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty, neprihliadol ani na dôkazy, ktorými preukazoval nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti napadnutej ochrannej známky.

Majiteľ poznamenal, že napriek tomu, že napadnutá ochranná známka bola zapísaná do registra 15. júna 2015, označenie, ktoré ju tvorí, používa už vyše 10 rokov (cca od roku 2007, resp. 2008), pričom pri jeho vytvorení dbal na to, aby nebola zameniteľná s inou ochrannou známkou vyskytujúcou sa na trhu. Zároveň majiteľ uviedol, že do propagácie napadnutej ochrannej známky investoval nemalé množstvo času, energie a finančných prostriedkov (tisíce eur). Tvrdil, že bol generálnym partnerom mnohých regionálnych a celoštátnych podujatí v Slovenskej republike a jeho energetický nápoj „PITBULL“ mal reklamu v regionálnych médiách, ale aj v celoštátnej televízii a propagovali ho aj známe slovenské osobnosti. Postupom času sa energetický nápoj „PITBULL“ stal všeobecne známym a obľúbeným produktom na slovenskom trhu. Za účelom preukázania nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti napadnutej ochrannej známky používaním v zmysle § 35 ods. 2 zákona o ochranných známkach majiteľ poukázal na fotogalérie prístupné na internete, konkrétne v rámci hypertextových odkazov, ktoré uviedol. Poznamenal, že na rozsiahle používanie napadnutej ochrannej známky poukázal aj sám navrhovateľ vo svojom podaní.

V súvislosti s návrhom na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú uplatneným na základe § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach majiteľ uviedol, že prvostupňový orgán síce správne určil podmienky, ktoré musia byť kumulatívne splnené na to, aby sa naplnila skutková podstata ustanovenia § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach, no podľa jeho názoru bola zo zákonných podmienok predmetného ustanovenia splnená iba jedna z týchto podmienok, a to dobré meno prvej staršej ochrannej známky. Majiteľ uviedol, že počas konania nikdy tento fakt nespochybňoval. Navrhovateľ preukázal obrovské množstvo marketingových aktivít na propagáciu značky „RED BULL“ a je evidentné, že navrhovateľ s viacmiliardovým obratom je natoľko známy, že každý priemerný spotrebiteľ vie, že „Red Bull Vám dáva krídla“, resp. vie, ako vyzerá fľaša takto označeného energetického nápoja. Podľa majiteľa je však nelogické a nevysvetliteľné, že ak je prvá staršia ochranná známka známa na celom svete, vrátane Slovenskej republiky, na jej propagáciu sú minulé milióny eur a každý priemerný spotrebiteľ rozlišuje produkty navrhovateľa ňou označované, ako môže spôsobiť čierny pes s červeným dymom v pozadí a nečitateľným nápisom „Pitbull“ zameniteľnosť takto označených výrobkov.

Majiteľ zotrval na názore, že napadnutá ochranná známka a prvá staršia ochranná známka nie sú zhodné ani podobné, a tým pádom nie je naplnená jedna z podmienok ustanovenia § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach. V tejto súvislosti poukázal na to, že napadnutá ochranná známka pozostáva z obrazového a slovného prvku. V obrazovom prvku dominuje hlava psa, čierna a červená farba, a teda napadnutá ochranná známka podľa majiteľa predstavuje jedinečné logo, ktoré nie je zameniteľné so staršími ochrannými známkami. Slovný prvok napadnutej ochrannej známky „PITBULL“ korešponduje s obrazovým prvkom napadnutej ochrannej známky, ktorá je tak vnímaná ako súhrn týchto prvkov, a nie iba ako slovné označenie. Rozlišovacia spôsobilosť napadnutej ochrannej známky je podľa názoru majiteľa evidentná. Majiteľ v tejto súvislosti odkázal na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-334/05 P z 12. júna 2007, bod 35.

Ďalej majiteľ konštatoval, že slovný prvok „PITBULL“ odkazuje na psie plemeno (zaužívaný názov aj v slovenskom jazyku), t. j. na existujúce zviera. Na druhej strane, slovné spojenie „RED BULL“ je fiktívne, pretože býk červenej farby neexistuje. Ďalej uviedol, že slovo „BULL“ je anglickým ekvivalentom slovenského výrazu „býk“, teda zvieratá odlišného od psa. Majiteľ vzhľadom na uvedenú argumentáciu (pes nie je býk)

nesúhlasil s prvostupňovým orgánom, ktorý porovnávané ochranné známky z významového hľadiska vyhodnotil ako podobné v nízkej miere. Záver prvostupňového orgánu, ktorý podľa tvrdenia majiteľa nízku mieru podobnosti kolíznych ochranných známk považoval za dostatočnú na to, aby si relevantní spotrebiteľia výrobky navrhovateľa a majiteľa pomýlili (strana 14 napadnutého rozhodnutia), majiteľ nepovažoval za náležite odôvodnený.

Pokiaľ ide o podmienku nebezpečenstva neoprávneného ťaženia z rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena prvej staršej ochrannej známky, majiteľ zastal názor, že táto v konaní nebola navrhovateľom žiadnym spôsobom preukázaná, ba naopak navrhovateľ poukázal na stúpajúcu tendenciu predaja výrobkov označených prvou staršou ochrannou známkou vo svete, vrátane slovenského trhu. Majiteľ uviedol, že navrhovateľ nepredložil žiadne dôkazy, z ktorých by vyplýval pokles množstva predaných produktov označených prvou staršou ochrannou známkou z dôvodu nástupu výrobkov označených napadnutou ochrannou známkou na trh. Majiteľ vyjadril presvedčenie, že na základe ním predložených dôkazov preukázal, že na propagáciu napadnutej ochrannej známky počas obdobia viac ako 10 rokov investoval nemalé množstvo financií a energie. Týmto spôsobom mal majiteľ za preukázané, že napadnutá ochranná známka nadobudla rozlišovaciu spôsobilosť jej používaním a zároveň, že neparazitoval na dobrej povesti žiadnej inej ochrannej známky, práve naopak, budoval si vlastnú značku.

Na základe uvedených skutočností je podľa majiteľa zrejmé, že z troch podmienok ustanovenia § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach bola naplnená len jedna, preto návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú podaného v zmysle § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach nie je možné vyhovieť. Berúc do úvahy uvedené majiteľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie zrušil.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení o rozklade doručenom úradu 7. decembra 2020 odmietol rozklad v celom rozsahu ako nedôvodný a k jednotlivým bodom argumentácie majiteľa uvedených v odôvodnení rozkladu uviedol nasledujúce.

Čo sa týka tvrdenia majiteľa, že prvostupňový orgán porušil jeho právo na spravodlivý proces, keď odmietol prihliadnúť na jeho podanie podané po uplynutí stanovenej lehoty, pričom mal podľa jeho názoru uplatniť ustanovenie § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., navrhovateľ uviedol, že predmetné ustanovenie nie je použiteľné na konanie o ochranných známkach, pretože sa týka výlučne časových lehôt stanovených súkromným právom na účely podania žaloby alebo ochrany práv v občianskom súdnom konaní. Navrhovateľ ďalej konštatoval, že systém správneho konania, do ktorého spadá aj konanie o vyhlásení ochrannej známky za neplatnú, je nezávislý od civilného konania. Z tohto dôvodu právne predpisy týkajúce sa civilného sporového konania nie sú analogicky použiteľné na správne konanie. Navrhovateľ tiež uviedol, že prvostupňový orgán nemohol považovať podanie majiteľa za žiadosť o ospravedlnenie zmeškanej lehoty v zmysle ustanovenia § 28 správneho poriadku, pretože podanie majiteľa neobsahuje potrebné zákonné predpoklady vyžadované zákonom pre takúto žiadosť. V zmysle uvedeného ustanovenia správny orgán zo závažných dôvodov odpustí zmeškanie lehoty, ak o to účastník konania požiada do 15 dní odo dňa, keď pominula príčina zmeškania, a ak v tej istej lehote urobí zmeškaný úkon. Keďže žiadosť majiteľa neobsahovala žiadne informácie o skutočnosti, kedy zanikla príčina zmeškania z jeho strany, a keďže neobsahovala ani žiadne dôkazy týkajúce sa tejto skutočnosti, podľa navrhovateľa je zrejmé, že nebolo možné určiť, či podanie majiteľa spĺňa nevyhnutný právny predpoklad žiadosti o odpustenie zmeškanej lehoty, a to ani v prípade, že by sa na predmetný prípad aplikoval § 28 správneho poriadku.

Navrhovateľ v tejto súvislosti poukázal aj na skutočnosť, že návrh na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú bol majiteľovi doručený 13. augusta 2019. Jeho právny zástupca prevzal právne zastúpenie 5. septembra 2019 a 9. septembra 2019 podal prvú žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie. Z uvedeného dôvodu je podľa navrhovateľa zrejmé, že majiteľ mal k dispozícii návrh na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú viac ako 7 mesiacov pred nariadením výnimočného stavu na Slovensku. Tvrdenie majiteľa, že nemal k dispozícii spis v dôsledku výnimočného stavu, navrhovateľ preto považoval za nepravdivé. Z uvedeného dôvodu podľa navrhovateľa nie je splnená ani podmienka „vážneho dôvodu“ nevyhnutná na podanie žiadosti o odpustenie zmeškanej lehoty podľa § 28 správneho poriadku. Z podania majiteľa nevyplýva, prečo nebol schopný predložiť dokumenty v stanovenej lehote napriek tomu,

že mal k dispozícii návrh na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú viac ako 7 mesiacov pred vyhlásením núdzového stavu. Berúc do úvahy uvedené, navrhovateľ zastal názor, že prvostupňový orgán tým, že nezohľadnil žiadosť majiteľa podanú po uplynutí stanovenej lehoty, jeho práva neporušil.

Čo sa týka dokladov predložených majiteľom na podporu jeho tvrdenia, že napadnutá ochranná známka nadobudla rozlišovaciu spôsobilosť na základe používania, navrhovateľ uviedol, že tieto sú pre predmetné konanie irelevantné. Navrhovateľ poznamenal, že ustanovenie § 35 ods. 2 zákona o ochranných známkach sa vzťahuje iba na konanie o vyhlásení ochrannej známky za neplatnú založené na absolútnych dôvodoch podľa § 5 ods. 1 písm. b) až d) zákona o ochranných známkach, nie na konanie o návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú založenom na relatívnych dôvodoch. Z uvedeného dôvodu podľa navrhovateľa nemôžu byť pre toto konanie relevantné žiadne doklady preukazujúce nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti napadnutej ochrannej známky a doklady predložené majiteľom v súvislosti s touto otázkou nemohli ovplyvniť výsledok napadnutého rozhodnutia. Tým, že prvostupňový orgán nezohľadnil tieto doklady, nemohol porušiť práva majiteľa.

Navrhovateľ ďalej odmietol tvrdenie majiteľa, že napadnutá ochranná známka a prvá staršia ochranná známka sú odlišné, pretože z podrobného porovnania vykonaného prvostupňovým orgánom jasne vyplýva, že porovnávané ochranné známky sú si podobné zo všetkých hľadísk, a to z dôvodu použitia rovnakého slovného prvku „BULL“ v porovnávaných ochranných známkach. Pokiaľ ide o tvrdenie majiteľa, že v napadnutej ochrannej známke dominuje grafický prvok hlavy psa, navrhovateľ v súlade s judikatúrou SDEÚ konštatoval, že ak označenia pozostávajú zo slovného aj obrazového prvku, slovný prvok označenia má zvyčajne na spotrebiteľa väčší vplyv ako prvok obrazový. Je to preto, že verejnosť nemá tendenciu analyzovať označenia a ľahšie bude odkazovať na ich slovné prvky ako na opis ich obrazových prvkov [rozsudok Súdu prvého stupňa vo veci T- 312/03 zo 14. júla 2005, bod 37; rozhodnutia odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) vo veci R 233/2011-4 z 19. decembra 2011, bod 24 a vo veci R 53/2011-5 z 13. decembra 2011, bod 59].

Okrem uvedeného navrhovateľ zdôraznil, že kolíznymi tovarmi v predmetnom prípade sú energetické nápoje, t. j. tovary, ktoré sa zvyčajne objednávajú v baroch alebo kluboch iba na základe ich názvu a spotrebiteľia ich pred vykonaním objednávky často nemajú vizuálne k dispozícii. Z uvedeného dôvodu spotrebiteľia nebudú vnímať rozdiel v grafickom vyhotovení napadnutej ochrannej známky, čo práve zvyšuje význam podobnosti porovnávaných ochranných známk v ich slovných prvkoch.

Navrhovateľ v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Súdu prvého stupňa vo veci T-99/01 z 15. januára 2003, bod 48, z ktorého podľa navrhovateľa vyplýva, že záver o pravdepodobnosti zámeny kolíznych označení môže byť v prípade tovarov objednávaných ústne založený iba na fonetickej podobnosti označení. Skutočnosť, že napadnutá ochranná známka obsahuje okrem slovného prvku „PITBULL“ aj grafický prvok psa, nemôže podľa navrhovateľa vylúčiť podobnosť porovnávaných ochranných známk z hľadiska spotrebiteľov. Na základe uvedených skutočností navrhovateľ zastal názor, že prvostupňový orgán správne dospel k záveru, že porovnávané ochranné známky sú zo všetkých posudzovaných hľadísk podobné.

K tvrdeniu majiteľa, že nie je možné, aby si aj napriek zohľadneniu dobrého mena ochranných známk „RED BULL“, známych po celom svete, spotrebiteľia zamieňali výrobky označené napadnutou ochrannou známkou a prvou staršou ochrannou známkou, navrhovateľ uviedol, že závery prvostupňového orgánu týkajúce sa tejto otázky sú v súlade s judikatúrou Súdneho dvora EÚ. V tejto súvislosti navrhovateľ uviedol, že širšia ochrana ochranných známk s dobrým menom vyplýva, okrem iného, z rozsudku Súdneho dvora vo veci C-251/95 z 11. novembra 1997, bod 24, podľa ktorého „*čím je rozlišovacia spôsobilosť staršej ochrannej známky vyššia, tým vyššia je pravdepodobnosť zámeny*“. Ako tiež vyplýva z rozsudku Súdneho dvora vo veci C-39/97 z 29. septembra 1998, bod 18, ochranné známky s vysokou rozlišovacou spôsobilosťou, samy osebe alebo kvôli dobrému menu, požívajú širšiu ochranu ako ochranné známky s nižšou rozlišovacou spôsobilosťou.

Ďalej navrhovateľ uviedol, že dobré meno ochrannej známky významne zvyšuje jej rozlišovaciu spôsobilosť a nebezpečenstvo zámeny s iným označením na trhu zo strany spotrebiteľov, čo vyplýva aj z rozsudku Súdneho dvora vo veci C-252/07 z 27. novembra 2008, bod 54.

Navrhovateľ zdôraznil, že závery prvostupňového orgánu uvedené v napadnutom rozhodnutí sa týkajú dôvodov uvedených v ustanovení § 7 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach, teda sú založené na existencii staršej ochrannej známky s dobrým menom v Slovenskej republike. Pokiaľ ide o otázku podobnosti napadnutej ochrannej známky s prvou staršou ochrannou známkou, ktorá je ochrannou známkou s dobrým menom, navrhovateľ odkázal na rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-131/09 z 28. októbra 2010, bod 91, podľa ktorého „*cieľom článku 8 ods. 5 nariadenia č. 40/94 nie je zabrániť zápisu akejkoľvek ochrannej známky, ktorá je zhodná s ochrannou známkou s dobrým menom alebo podobnou ochrannou známkou. Cieľom tohto ustanovenia je predovšetkým umožniť majiteľovi staršej ochrannej známky s dobrým menom namietat' proti zápisu ochranných známok, ktoré by mohli buď poškodiť dobré meno alebo rozlišovaciú spôsobilosť skoršej ochrannej známky, alebo neoprávnene ťažiť z dobrého mena alebo rozlišovacej spôsobilosti. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že majiteľ skoršej ochrannej známky nie je povinný preukázať skutočné a súčasné poškodenie svojej ochrannej známky, musí však predložiť dôkazy prima facie o budúcom riziku neoprávnenej výhody, ktoré nie je hypotetické alebo ujmy*“. V tejto súvislosti navrhovateľ tiež poukázal na rozsudok Všeobecného súdu v spojených veciach T-345/08 a T-357/08 zo 16. decembra 2010, bod 65, z ktorého vyplýva, že je postačujúce, ak stupeň podobnosti medzi napadnutou ochrannou známkou a staršou ochrannou známkou s dobrým menom je taký, že príslušná časť verejnosti, aj keď si ich nezamení, vytvorí si medzi nimi prepojenie.

Z uvedenej judikatúry Súdneho dvora EÚ podľa navrhovateľa tiež vyplýva, že na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú na základe prvej staršej ochrannej známky s dobrým menom nie je potrebné vyvodzovať záver o existencii pravdepodobnosti ich zámény, ale stačí, aby si spotrebiteľia vytvorili súvislosť medzi týmito ochrannými známkami. Podľa navrhovateľa záver prvostupňového orgánu, že spotrebiteľia by si nepochybne vytvorili spojenie medzi prvou staršou ochrannou známkou s dobrým menom a napadnutou ochrannou známkou na základe použitia slovného prvku „BULL“, je správny a plne v súlade s judikatúrou Súdneho dvora EÚ. S ohľadom na uvedené navrhovateľ tvrdenie majiteľa, že napadnuté rozhodnutie je nelogické alebo nepodložené, považoval za nepravdivé.

Z uvedených dôvodov navrhovateľ požiadal, aby orgán rozhodujúci o rozklade podaný rozklad zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledujúce skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 správneho poriadku, s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu uvedenom v podanom rozklade, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkmi konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona o ochranných známkach na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 19, § 28, § 29, § 30 ods. 1 písm. b) a d), § 32 až 34, § 39, § 49, § 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 1 zákona o ochranných známkach účastník konania je povinný navrhnúť a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 40 ods. 1 zákona o ochranných známkach, ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov konania na jednej strane.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad vyhlási ochrannú známku za neplatnú aj na návrh osoby uvedenej v § 7 z dôvodov podľa § 7, ak sa v konaní o vyhlásení ochrannej známky za neplatnú preukáže, že tento dôvod existuje. Podmienky pre uplatnenie starších práv uvedených v § 7 musia byť splnené už ku dňu podania prihlášky alebo ku dňu vzniku práva prednosti návrhom dotknutej ochrannej známky.

Podľa § 35 ods. 4 zákona o ochranných známkach úrad môže vyhlásiť ochrannú známku za neplatnú aj po jej zániku podľa § 23 ods. 1, ak ten, kto podal návrh na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú, preukáže právny záujem.

Podľa § 35 ods. 5 zákona o ochranných známkach na ochrannú známku, ktorá bola vyhlásená za neplatnú, sa hľadí ako keby k jej zápisu do registra nedošlo.

Podľa § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach označenie sa nezapíše do registra na základe námietok proti zápisu označenia do registra podaných podľa § 30 majiteľom staršej ochrannej známky, ak je označenie zhodné alebo podobné so staršou ochrannou známkou, ktorá má na území Slovenskej republiky a v prípade ochrannej známky EÚ na území Európskej únie dobré meno, ak by použitie tohto označenia v spojení s tovarmi alebo so službami, ktoré sú zhodné, podobné alebo nepodobné tým, pre ktoré je staršia ochranná známka zapísaná, bez náležitého dôvodu neoprávnene ťažilo z rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena staršej ochrannej známky, alebo by bolo na ujmu rozlišovacej spôsobilosti staršej ochrannej známky alebo jej dobrému menu.

Napadnutá obrazová ochranná známka č. 240029, majiteľa Wikings, s. r. o., Vinohrady 9787/14, 940 02 Nové Zámky (pred zmenou sídla: Veľké Lovce 448, 941 42 Veľké Lovce), s právom prednosti od 8. decembra 2014, bola 15. júna 2015 zapísaná do registra ochranných známk pre tovary „energetické nápoje (sýtené)“ v triede 32 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Napadnutá ochranná známka zanikla skončením platnosti jej zápisu, 8. decembra 2024, keďže nebola podaná žiadosť o obnovu jej zápisu.

Vyjadrenie napadnutej ochrannej známky:

Navrhovateľ, Red Bull GmbH, Am Brunnen 1, A-5330 Fuschl am See, Rakúsko, je majiteľom:

- medzinárodnej slovnej ochrannej známky č. 961854 „RED BULL“, platnej na území Slovenskej republiky s právom prednosti od 27. septembra 2007, ktorá je zapísaná pre tovary „*non alcoholic beverages including refreshing drinks, energy drinks, whey beverages, isotonic, hypertonic and hypotonic drinks (for use and/or as required by athletes); beer, malt beer, wheat beer, porter, ale, stout and lager; non alcoholic malt beverages; mineral water and aerated waters; fruit drinks and fruit juices; syrups, essences and other preparations for making beverages as well as effervescent (sherbet) tablets and effervescent powders for drinks and non-alcoholic cocktails*“ [nealkoholické nápoje vrátane osviežujúcich nápojov, energetických nápojov, srvátkových nápojov, izotonických, hypertonických a hypotonických nápojov (na použitie a/alebo pre potreby športovcov); pivo, sladové pivo, obilné pivo, porter, svetlé pivo, silné čierne pivo, ležiak; nealkoholické sladové nápoje, minerálne a perlivé vody; ovocné nápoje a džúsy, sirupy; esencie a iné prípravky na výrobu nápojov, ako aj šumivé tablety a prášky na výrobu nápojov a nealkoholických koktailov] v triede 32 a tiež pre tovary a služby v triedach 25, 28, 41 a 43 medzinárodného triedenia tovarov a služieb (prvá staršia ochranná známka);
- medzinárodnej slovnej ochrannej známky č. 867085 „BULL“, platnej na území Európskej únie s právom prednosti od 2. júna 2005, ktorá je zapísaná pre tovary „*non alcoholic beverages including refreshing drinks, energy drinks, whey beverages and isotonic (hyper and hypotonic) drinks (for use and/or as required by athletes); beer, malt beer, wheat beer, porter, ale, stout and lager; non alcoholic malt beverages; mineral water and aerated waters; fruit drinks and fruit juices; syrups, essences and other preparations for making*

beverages as well as effervescent (sherbet) tablets and powders for drinks and non-alcoholic cocktails“ [nealkoholické nápoje vrátane osviežujúcich nápojov, energetických nápojov, svätokových nápojov, izotonických (hypertonických a hypotonických) nápojov (na použitie a/alebo pre potreby športovcov); pivo, sladové pivo, obilné pivo, porter, svetlé pivo, silné čierne pivo, ležiak; nealkoholické sladové nápoje, minerálne a perlivé vody; ovocné nápoje a džúsy, sirupy; esencie a iné prípravky na výrobu nápojov, ako aj šumivé tablety a prášky na výrobu nápojov a nealkoholických koktailov] v triede 32 medzinárodného triedenia tovarov a služieb (druhá staršia ochranná známka).

Z podaného rozkladu vyplynulo, že majiteľ nesúhlasil so záverom prvostupňového orgánu o naplnení podmienok na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú na základe návrhu uplatneného podľa § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach. Zastal názor, že napadnutá ochranná známka a prvá staršia ochranná známka nie sú zhodné ani podobné, a teda spotrebitelia si medzi nimi nemôžu vytvoriť spojitosť. Podľa majiteľa v preskúvanom prípade nebolo preukázané ani splnenie podmienky neoprávneného ťaženia z rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena prvej staršej ochrannej známky. Majiteľ tiež zastal názor, že prvostupňový orgán závažným spôsobom porušil ústavou zaručené právo majiteľa na spravodlivý proces, keď, vzhľadom na mimoriadnu situáciu spôsobenú šírením ochorenia COVID-19, nevyhovel jeho žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty na predloženie jeho vyjadrenia k návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú, a tým neprihliadol na predmetné vyjadrenie, ktoré doručil po uplynutí stanovenej lehoty.

Na začiatok je potrebné poukázať na to, že počas konania o rozklade napadnutá ochranná známka zanikla skončením platnosti jej zápisu, keďže nebola podaná žiadosť o obnovu jej zápisu. S ohľadom na uvedené bol navrhovateľ listom úradu z 19. júna 2025 vyzvaný, aby preukázal právny záujem na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú aj po jej zániku. Navrhovateľ podaním doručeným úradu 12. augusta 2025 právny záujem, aby bola napadnutá ochranná známka vyhlásená za neplatnú aj po jej zániku, odôvodnil skutočnosťou, že právne účinky neplatnosti napadnutej ochrannej známky *ab initio* môžu mať podstatný a pozitívny vplyv na jeho práva a záujmy, ako aj na právnu istotu na slovenskom trhu. Na základe uvedeného orgán rozhodujúci o rozklade pristúpil k preskúmaniu napadnutého rozhodnutia s ohľadom na dôvody uvedené v podanom rozklade.

Pred samotným posúdením merita veci považuje orgán rozhodujúci o rozklade za potrebné vyjadriť sa k tvrdeniu majiteľa, že prvostupňový orgán porušil jeho právo na spravodlivý proces, pretože nevyhovel jeho žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty a neprihliadol na jeho vyjadrenie k návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú doručené úradu 21. apríla 2020 (po uplynutí stanovenej lehoty). Podľa názoru majiteľa prvostupňový orgán mal jeho žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty vyhovieť s ohľadom na mimoriadnu situáciu spôsobenú šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID 19, pričom mal uplatniť ustanovenie § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. alebo alternatívne mal aplikovať ustanovenie § 28 správneho poriadku ako zákona *lex generalis*.

Pokiaľ ide o poukaz majiteľa na nutnosť uplatnenia § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že tento sa vzťahuje len na lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, pričom pre oblasť správneho konania neboli v súvislosti s pandémiou COVID-19 prijaté a vydané žiadne usmernenia a nariadenia, ktoré by dočasne pozastavovali plynutie zákonných či úradných lehôt v správnom konaní. S ohľadom na uvedené nemožno požiadavku majiteľa na aplikáciu ustanovenia § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. v konaní pred úradom považovať za dôvodnú. V tejto súvislosti orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje tiež na to, že návrh na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú bol majiteľovi doručený 13. augusta 2019, z čoho je zrejmé, že majiteľ mal návrh na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú k dispozícii cca 7 mesiacov pred vyhlásením núdzového stavu v dôsledku pandémie COVID-19.

Čo sa týka názoru majiteľa, že prvostupňový orgán mal uplatniť ustanovenie § 28 správneho poriadku, orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na skutočnosť, že z dôvodu špecifickosti predmetov priemyselného vlastníctva a prijatých medzinárodných zmlúv v tejto oblasti, ktoré je Slovenská republika ako zmluvný štát povinná uplatňovať, obsahujú právne predpisy upravujúce jednotlivé predmety priemyselného vlastníctva

vlastné procesné ustanovenia a inštitúty. Vo vzťahu k správneho poriadku, ktorý sa na konanie pred úradom ako ústredným orgánom štátnej správy aplikuje ako *lex generalis*, majú tieto právne predpisy postavenie *lex specialis*. V prípade, ak osobitné právne predpisy v jednotlivých konaniach obsahujú v porovnaní so správneho poriadkom odlišnú právnu úpravu, majú osobitné právne predpisy prednosť, pričom platnosť všeobecného právneho predpisu nerušia, len vylučujú jeho aplikáciu. Ako výslovne vyplýva z ustanovenia § 51 ods. 5 zákona o ochranných známkach, v konaní pred úradom vo veciach ochranných známkach je okrem iných vylúčený aj inštitút odpustenia zmeškania lehoty upravený v § 28 správneho poriadku, na ktorý sa v predmetnom prípade odvolával majiteľ. Dôvodom je skutočnosť, že zákon o ochranných známkach obsahuje inštitút predĺženia lehoty a dva nápravné prostriedky uplatniteľné v prípade zmeškania lehôt účastníkom konania, konkrétne inštitút pokračovania v konaní a inštitút uvedenia do predošlého stavu. S ohľadom na uvedené v preskúvanom prípade nebolo možné uplatniť § 28 správneho poriadku a vyhovieť žiadosti majiteľa o odpustenie zmeškania lehoty doručenej úradu 21. apríla 2020. Na doplnenie možno uviesť, že v zmysle § 37 ods. 5 zákona o ochranných známkach, ak sa majiteľ ochrannej známky v lehote podľa odseku 4 k návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú nevyjadří, úrad vo veci rozhodne podľa obsahu spisu. V posudzovanom prípade prvostupňový orgán síce rozhodol podľa obsahu spisu, ale na oneskorené podanie vyjadrenia majiteľa k návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú neprihliadol. S ohľadom na uvedené je zrejme, že právo majiteľa na spravodlivý proces v predmetnom prípade nebolo porušené.

Pokiaľ ide o tvrdenie majiteľa, že prvostupňový orgán neprihliadol na ním predložené doklady (predložené po uplynutí konečnej lehoty spolu s vyjadrením k návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú), ktoré mali preukázať nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti napadnutej ochrannej známky v zmysle ustanovenia § 35 ods. 2 zákona o ochranných známkach, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledujúce. Ako je zrejme z ustanovenia § 35 ods. 2 zákona o ochranných známkach, toto je možné uplatniť v prípadoch, kedy bol návrh na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú podaný podľa odseku 1 predmetného ustanovenia, teda z dôvodu, že neboli splnené podmienky na zápis ochrannej známky do registra podľa predpisov platných v čase jej zápisu, konkrétne, ak bola ochranná známka do registra ochranných známkach zapísaná v rozpore s § 5 ods. 1 písm. b) až d) zákona o ochranných známkach. V posudzovanom prípade však navrhovateľ návrh na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú neodôvodnil tým, že napadnutá ochranná známka v čase jej zápisu do registra nespĺňala podmienky na jej zápis, teda existenciou absolútnych dôvodov podľa § 5 ods. 1 písm. b) až d) zákona o ochranných známkach. S ohľadom na uvedené orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že uplatnenie ustanovenia § 35 ods. 2 zákona o ochranných známkach, t. j. skúmanie nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti napadnutej ochrannej známky na základe používania, nie je v preskúvanom prípade dôvodné.

Ďalej sa orgán rozhodujúci o rozklade bude venovať preskúmaniu splnenia podmienok potrebných pre úspešné uplatnenie návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú podaného v zmysle § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach. V tejto súvislosti možno uviesť, že predmetom ochrany v zmysle § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach je dobré meno staršej ochrannej známky. Tento právny inštitút vyjadruje predovšetkým skutočnosť, že podstatná časť relevantnej verejnosti pozná ochrannú známku v dôsledku jej používania a spája ju s určitými vlastnosťami tovarov alebo služieb, ktoré od nich očakáva, čím sa zvyšuje hodnota tejto ochrannej známky. Cieľom tohto ustanovenia nie je ochrana spotrebiteľa pred nebezpečenstvom zámery, čo sa týka obchodného pôvodu tovarov alebo služieb, ale poskytnutie širšej ochrany majiteľovi ochrannej známky s dobrým menom pred možnou ujmom alebo ťažením z jej rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena, a teda poskytnutie ochrany tomu, do čoho majiteľ investoval výrazné finančné prostriedky. Dobré meno ochrannej známky je totiž výsledkom veľkých investícií a úsilia jej majiteľa a znamená nielen to, že označenie je vnímané ako označenie obchodného pôvodu tovarov alebo služieb, ale zvyčajne sa s dobrým menom spája prísľub určitej vyššej kvality, prípadne obraz luxusu, prestíže či výnimočnosti. Z tohto dôvodu sa ochrana ochrannej známky s dobrým menom netýka len tovarov alebo služieb, ktoré sú zhodné alebo podobné, ale vzťahuje sa aj na tie nepodobné.

Na úspešné uplatnenie návrhu podaného z tohto dôvodu je potrebné naplnenie kumulatívnych podmienok, z ktorých prvou je zhodnosť alebo podobnosť napadnutej ochrannej známky so staršou ochrannou známkou, resp. staršími ochrannými známkami, druhou je nadobudnutie a preukázanie dobrého mena staršej ochrannej známky vo vzťahu k tovarom alebo službám, pre ktoré je táto zapísaná v registri, a to na území Slovenskej republiky, resp. Európskej únie (v prípade staršej ochrannej známky Európskej únie) a treťou je

skutočnosť, že by použitie napadnutej ochrannej známky na tovaroch alebo službách, ktoré sú zhodné, podobné alebo nepodobné s tými, pre ktoré má staršia ochranná známka dobré meno, bez náležitého dôvodu neoprávnené ťažilo z rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena staršej ochrannej známky alebo by bolo na ujmu rozlišovacej spôsobilosti staršej ochrannej známky alebo jej dobrému menu. Takéto zásahy sú dôsledkom určitého stupňa podobnosti medzi napadnutou ochrannou známkou a staršou ochrannou známkou, na základe ktorého si dotknutá skupina verejnosti vytvorí asociáciu medzi týmito dvomi ochrannými známkami a bude si ich navzájom spájať.

Dobré meno staršej ochrannej známky sa viaže na hodnotenie danej ochrannej známky verejnosťou a je vyjadrením vzťahu spotrebiteľskej verejnosti k tejto ochrannej známke. Posúdenie dobrého mena predpokladá kvantitatívne posúdenie miery, v akej je ochranná známka známa relevantnej verejnosti, pričom požadovaný stupeň známosti je potrebné považovať za splnený, ak je ochranná známka známa podstatnej časti relevantnej verejnosti. Za účelom posúdenia stupňa známosti ochrannej známky je potrebné vziať do úvahy všetky relevantné skutočnosti, najmä podiel ochrannej známky na trhu, intenzitu, geografický rozsah a dobu jej používania, ako aj výšku investícií vynaložených podnikom na propagáciu ochrannej známky. Ako dôkazy môžu slúžiť predovšetkým údaje o objeme predaja tovarov a služieb označených danou ochrannou známkou, ich podiel na relevantnom trhu, prieskumy verejnej mienky týkajúce sa známosti ochrannej známky medzi spotrebiteľmi, rozsah reklamných aktivít, ocenenie tovarov a služieb v rôznych súťažiach atď.

V súvislosti s preukázaním dobrého mena starších ochranných známk navrhovateľ v podanom návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú uviedol, že je popredným svetovým výrobcom energetických a iných nealkoholických nápojov, ktoré sú charakteristické vysokou kvalitou, pričom v sektore energetických nápojov je lídrom. Jeho produkty sa predávajú po celom svete, vrátane Slovenskej republiky, pričom na slovenský trh ich začal distribuovať už v roku 1995. Od ich uvedenia na trh vykazujú predaje nápojov „RED BULL“ rastúcu tendenciu. V Slovenskej republike narástli čísla predaja z cca 10,7 miliónov ks ročne v roku 2011 na viac ako 12 miliónov ks ročne v roku 2015. Od vstupu navrhovateľa na slovenský trh bol predaj jeho výrobkov intenzívne podporovaný taktiež reklamnými a marketingovými kampaňami a sponzorom. Navrhovateľ tiež tvrdil, že existencie energetických nápojov „RED BULL“ si je vedomých zhruba 90 % slovenských spotrebiteľov. Jeho staršie ochranné známky tak majú medzi spotrebiteľmi po celom svete a najmä v Európe, vrátane Slovenskej republiky status dobrého mena a tešia sa veľkej popularite. Dokonca to, že staršie ochranné známky majú dobré meno, možno podľa navrhovateľa považovať za všeobecne známu skutočnosť.

Na preukázanie uvedených skutočností boli navrhovateľom v prvostupňovom konaní predložené nasledujúce dôkazy:

- dokument „RED BULL Miestoprísahačné vyhlásenie“ z 31. mája 2016 vypracovaný a podpísaný p. J. C. (právny poradca navrhovateľa pre právo duševného vlastníctva pre oblasť Európy; dôkaz č. 1, ktorý navrhovateľ označil ako dôkaz č. 11) doplnený o ďalšie dôkazy uvedené ďalej,
- tabuľka s dátumami realizácie prvých dodávok nápojov „RED BULL Energy drink“ do 171 krajín sveta (dôkaz č. 2),
- zoznam reklám a ich ukážky vysielané na území Slovenska, ktoré propagujú energetický nápoj „RED BULL“ (dôkaz č. 3),
- reklamné materiály týkajúce sa výrobkov navrhovateľa, ako aj jeho marketingových aktivít na rôznych podujatiach organizovaných na Slovensku (dôkaz č. 4),
- videá so zosrihom športových a kultúrnych podujatí organizovaných a sponzorovaných navrhovateľom (dôkaz č. 5),
- dokumenty týkajúce sa rebríčkov najhodnotnejších značiek zostavených na základe určitých kritérií v Rakúsku, v Európe, vo svete v období rokov 2011 až 2015 (dôkaz č. 6),
- výsledky prieskumov týkajúcich sa skúseností a povedomia o značke „RED BULL“ a realizovaných rôznymi inštitútmi v roku 2015 vo vybraných štátoch Európy (dôkaz č. 7),
- výtlačky z webových stránok www.redbull.com, www.redbull.sk a www.redbul.tv (dôkaz č. 8),
- tabuľka s údajmi vydaných rozsudkov/rozhodnutí súdov a úradov rôznych krajín Európy a sveta z obdobia rokov 2000 – 2016 (dôkaz č. 9),
- katalóg oblečenia s názvom „RED BULL COLLECTION jeseň/zima 2013/2014“ (dôkaz č. 10),

- výtlačky z webových stránok propagujúcich rôzne medzinárodne športové a kultúrne podujatia organizované navrhovateľom (dôkaz č. 11),
- video z podujatia „RED BULL Stratos“ organizovaného navrhovateľom a uskutočneného 14. októbra 2012 (dôkaz č. 12),
- tabuľka so zoznamom 167 športových podujatí konaných v období rokov 1998 – 2016 na území Slovenska, tabuľka so zoznamom 20 kultúrnych podujatí konaných v období rokov 2009 – 2016 na území Slovenska, tabuľka s menami štyroch slovenských športovcov, ktorých sponzoroval navrhovateľ aj s uvedením, od ktorého roku (dôkaz č. 13).

Prvostupňový orgán po preskúmaní predložených dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že z nich vyplýva používanie slovného označenia „RED BULL“, resp. loga tvoreného z tohto slovného spojenia spolu s obrazovým prvkom dvoch býkov, na produktoch – energetických nápojoch na území Slovenskej republiky. Zároveň predložené dôkazy podľa prvostupňového orgánu preukazujú intenzívne marketingové úsilie navrhovateľa o propagáciu jeho výrobkov (energetických nápojov) označovaných prvou staršou ochrannou známkou a získanie značného podielu na trhu s energetickými nápojmi. Súčasne tieto doklady preukazujú dlhodobý časový rozsah používania prvej staršej ochrannej známky na území Slovenskej republiky, na ktorom sa táto stala nepochybne známou a spotrebiteľmi vyhľadávanou. Na základe uvedeného prvostupňový orgán konštatoval, že prvá staršia ochranná známka získala u širokej spotrebiteľskej verejnosti dobré meno vo vzťahu k tovarom „energetické nápoje“ v triede 32 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Čo sa týka druhej staršej ochrannej známky, prvostupňový orgán na základe navrhovateľom predložených dôkazov jej dobré meno neuznal za preukázané.

Vzhľadom na to, že záver prvostupňového orgánu o tom, že v konaní bolo náležitým spôsobom preukázané, že prvá staršia ochranná známka získala dobré meno vo vzťahu k tovarom „energetické nápoje“ v triede 32 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, ani záver, že predloženými dôkazmi nebolo preukázané dobré meno druhej staršej ochrannej známky, nebol majiteľom v rozklade spochybnený, orgán rozhodujúci o rozklade, ktorý je pri rozhodovaní o rozklade viazaný jeho rozsahom, nebude tieto preskúmať a ďalej bude vychádzať z uvedených záverov prvostupňového orgánu. V tejto súvislosti možno tiež doplniť, že aj sám majiteľ v podanom rozklade vychádzal z toho, že prvá staršia ochranná známka je známkou s dobrým menom, pričom zároveň konštatoval, že počas konania tento fakt nikdy nespochyboval.

Pokiaľ ide o ďalšiu kumulatívnu podmienku zákonného ustanovenia § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach, t. j. podmienku zhodnosti alebo podobnosti napadnutej ochrannej známky s prvou staršou ochrannou známkou, prvostupňový orgán dospel k záveru o ich vizuálnej podobnosti v nízkej miere a ich čiastočnej podobnosti z fonetického hľadiska. Čo sa týka sémantického hľadiska, prvostupňový orgán uviedol, že obe posudzované ochranné známky poukazujú na zviera vyznačujúce sa silou a energiou. V očiach spotrebiteľov tak vytvárajú významové prepojenie silného zvieraťa s energetickým nápojom, na základe čoho u časti verejnosti nemožno podľa jeho názoru vylúčiť vnímanie určitej významovej paralely medzi porovnávanými ochrannými známkami.

Keďže majiteľ sa s porovnaním kolíznych ochranných známk vykonaným prvostupňovým orgánom nestotožnil, pričom zastal názor, že porovnávané ochranné známky nie sú zhodné ani podobné, orgán rozhodujúci o rozklade vykonaná porovnanie napadnutej ochrannej známky s prvou staršou ochrannou známkou z jednotlivých hľadísk.

Pokiaľ ide o porovnanie napadnutej ochrannej známky s prvou staršou ochrannou známkou z vizuálneho hľadiska, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že predmetom porovnania je napadnutá obrazová ochranná známka, ktorú tvorí vytieňovaný štvorec červeno-čiernej farby, na ktorom je červenou farbou znázornený slovný prvok „PITBULL“ v štylizovanom type písma, pričom časť „BULL“ je napísaná menším písmom, čím opticky rozdeľuje slovo „PITBULL“ na dve časti. Nad týmto slovným prvkom je umiestnený obrazový prvok hlavy psa, pričom kontúry tohto obrazového prvku sú vytvorené červenou a čiernou farbou. V prípade prvej staršej ochrannej známky ide o slovnú ochrannú známku, ktorá je tvorená výlučne slovným spojením „RED BULL“ bez akejkoľvek úpravy. Podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade napadnutá ochranná známka bude vizuálne vnímaná ako prostredníctvom výrazného obrazového prvku – hlavy psa, tak aj prostredníctvom rovnako výrazného slovného prvku „PITBULL“. Hoci v prípade napadnutej ochrannej známky je táto tvorená

jedným slovným prvkom, v rámci tohto, vzhľadom na rozdielnu veľkosť písmen, je spotrebiteľom rozpoznateľná slovná časť „BULL“, ktorá je rovnako obsiahnutá v prvej staršej ochrannej známke. Vzhľadom na to, že porovnávané ochranné známky zdieľajú zhodnú časť „BULL“, pred ktorou sú umiestnené tri písmená „PIT“ vs. „RED“ (v prípade napadnutej ochrannej známky ide o jeden slovný prvok, v prípade prvej staršej ochrannej známky o dva slovné prvky), orgán rozhodujúci o rozklade v zhode s prvostupňovým orgánom konštatuje, že napriek ďalším prvkom obsiahnutým v napadnutej ochrannej známke, v prípade napadnutej ochrannej známky a prvej staršej ochrannej známky je dôvodné ich vizuálnu podobnosť v nízkej miere pripustiť.

Pokiaľ ide o posúdenie kolíznych ochranných známk z fonetického hľadiska, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že napadnutá ochranná známka bude reprodukováná ako „pit-bul“ a prvá staršia ochranná známka ako „red bul“. Z uvedeného vyplýva, že kolízne ochranné známky tvoria dve rovnako dlhé slabiky. Aj keď začiatočná slabika porovnávaných ochranných známk je odlišná, druhá slabika je vyslovená zhodne, v dôsledku čoho ich spotrebiteľ bude považovať za foneticky podobné v priemernej miere.

Čo sa týka porovnania napadnutej ochrannej známky s prvou staršou ochrannou známkou zo sémantického hľadiska, orgán rozhodujúci o rozklade na začiatok uvádza, že pri sémantickom vnímaní ochranných známk spotrebiteľom je dôležité, či prvky, ktoré ich tvoria, majú pre neho konkrétny význam. Slovo „pitbull“ napadnutej ochrannej známky označuje plemeno psa zo skupiny teriérov, ktoré sú považované za bojové plemeno, v minulosti využívané na psie zápasy. Napadnutá ochranná známka okrem uvedeného slovného prvku obsahuje tiež obrazový prvok hlavy psa, ktorý tento význam umocňuje. Zároveň je farebne vyhotovená v tónoch červenej, ktorá vyjadruje silu, energickosť, odvážnosť, hnev, ostrosť. Pokiaľ ide o slovné prvky prvej staršej ochrannej známky, tieto možno z anglického jazyka preložiť vo význame „červený býk“, pričom, ako je známe, aj býk sa spája s býčiami zápasmi v aréne. Aj keď orgán rozhodujúci o rozklade súhlasí s názorom majiteľa, že pes plemena „Pitbull“ je zvieratom odlišným od býka, nemožno poprieť, že obe porovnávané ochranné známky sú sémanticky podobné v tom zmysle, že ide o zvieratá, ktoré boli využívané na zvieracie zápasy v aréne, vyjadrujú silu, energickosť, nezdolnosť až agresiu, a tak medzi nimi existuje určitý významový súvis.

S ohľadom na uvedené orgán rozhodujúci o rozklade v zhode s prvostupňovým orgánom konštatuje, že medzi porovnávanými ochrannými známkami existuje určitá miera ich vizuálnej, fonetickej a sémantickej podobnosti, čím možno aj ďalšiu z kumulatívnych podmienok ustanovenia § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach považovať za splnenú.

Ďalej je potrebné posúdiť, či v predmetnom prípade existuje riziko, že relevantný okruh spotrebiteľskej verejnosti, t. j. časť verejnosti, ktorá z obchodného hľadiska nie je nepodstatná, si „zblíži“ napadnutú ochrannú známku s prvou staršou ochrannou známkou, t. j. vytvorí si medzi nimi určitú súvislosť (asociáciu, prepojenie), aj keď si ich priamo nemusí zameniť. Pred preskúmaním akéhokoľvek rizika ujmy sa teda musí posúdiť, či si príslušná skupina verejnosti vytvorí súvislosť medzi kolíznymi označeniami, resp. ochrannými známkami, konkrétne, či by napadnutá ochranná známka v súvislosti s tovarmi, pre ktoré je zapísaná v registri, viedla k pomysleniu na prvú staršiu ochrannú známku s dobrým menom.

Prvostupňový orgán dospel k záveru, že v danom prípade si relevantná spotrebiteľská verejnosť medzi napadnutou ochrannou známkou a prvou staršou ochrannou známkou vytvorí súvislosť, pretože prvá staršia ochranná známka získala vysokú rozlišovaciu spôsobilosť a vysokú mieru známosti vo vedomí širokej spotrebiteľskej verejnosti na území Slovenskej republiky, porovnávané ochranné známky sú podobné v určitej miere zo všetkých posudzovaných hľadísk a tovary napadnutej ochrannej známky sú zhodné s tovarmi prvej staršej ochrannej známky, pre ktoré táto získala dobré meno. Majiteľ v odôvodnení rozkladu tento záver spochybnil, pričom zastal názor, že prvostupňový orgán nedostatočne posúdil a zároveň nedostatočne odôvodnil existenciu súvislosti medzi napadnutou ochrannou známkou a prvou staršou ochrannou známkou. Podľa majiteľa relevantní spotrebiteľia si kolízne tovary označené porovnávanými ochrannými známkami nemôžu pomýliť už len z dôvodu, že býk je odlišné zviera od psa.

V tejto súvislosti orgán rozhodujúci o rozklade poznamenáva, že vznik súvislosti medzi kolíznymi ochrannými známkami ako nevyhnutnú podmienku pre zásah do práv k staršej ochrannej známke s dobrým menom

v zmysle § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach je potrebné posudzovať z celkového hľadiska s prihliadnutím na všetky relevantné faktory v prejednávanej veci, ktorými sú stupeň podobnosti medzi kolíznymi ochrannými známkami, povaha tovarov (služieb), pre ktoré má staršia ochranná známka dobré meno a pre ktoré je napadnutá ochranná známka zapísaná do registra, vrátane stupňa podobnosti alebo odlišnosti medzi kolíznymi tovarmi (službami), dotknutá skupina verejnosti, sila dobrého mena staršej ochrannej známky, stupeň vnútornej rozlišovacej spôsobilosti alebo rozlišovacej spôsobilosti staršej ochrannej známky nadobudnutej používaním, prípadne aj existencia pravdepodobnosti zámery vo vnímaní príslušnej skupiny verejnosti (pozri napr. rozsudok Súdneho dvora vo veci C-252/07 z 27. novembra 2008). Je potrebné uviesť, že zatiaľ čo ochrana poskytnutá ustanovením § 7 písm. a) bod 2. zákona o ochranných známkach je podmienená zistením takého stupňa podobnosti medzi dotknutými ochrannými známkami, že medzi nimi existuje na strane príslušnej skupiny verejnosti pravdepodobnosť zámery, pre konštatovanie naplnenia podmienok ustanovenia § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach existencia pravdepodobnosti zámery nie je nevyhnutná. Aj nižší stupeň podobnosti medzi kolíznymi ochrannými známkami [ktorý nemusí byť dostatočný na zistenie pravdepodobnosti zámery v zmysle § 7 písm. a) bod 2. zákona o ochranných známkach] môže pri zohľadnení všetkých príslušných faktorov viesť k záveru, že medzi ochrannými známkami vo vnímaní príslušnej skupiny verejnosti vznikne súvislosť.

Pokiaľ ide o posúdenie, či medzi napadnutou ochrannou známkou a prvou staršou ochrannou známkou existuje riziko vzniku súvislosti na strane relevantnej spotrebiteľskej verejnosti, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledujúce. V preskúvanom prípade nie je sporné, že prvá staršia ochranná známka nadobudla dobré meno a vysoký stupeň známosti u širokej spotrebiteľskej verejnosti na území Slovenskej republiky pre tovary „energetické nápoje“, pričom slovné spojenie „RED BULL“ je v segmente nealkoholických nápojov notoricky známe a spájané práve s navrhovateľom. Napadnutá ochranná známka je zapísaná pre „energetické nápoje (sýtené)“ v triede 32 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, t. j. pre tovary zhodné s tovarmi, pre ktoré prvá staršia ochranná známka nadobudla dobré meno, kedy sa riziko zblíženia ochranných známk zvyšuje. Relevantný okruh spotrebiteľskej verejnosti v oboch prípadoch predstavuje široká, najmä dospelá časť verejnosti, ktorá nakupuje energetické nápoje. Čo sa týka porovnania napadnutej ochrannej známky s prvou staršou ochrannou známkou, tieto boli posúdené ako podobné z vizuálneho hľadiska v nízkej miere, z fonetického hľadiska ako podobné v priemernej miere a zo sémantického hľadiska bola konštatovaná ich určitá významová súvislosť. Určitý stupeň podobnosti medzi kolíznymi ochrannými známkami z jednotlivých hľadísk bol založený jednak na základe obsiahnutia rovnakého slovného prvku „BULL“ v porovnávaných ochranných známkach, ktorému tak v napadnutej ochrannej známke, ako aj v prvej staršej ochrannej známke predchádza rovnako dlhá slovná časť „PIT“/„RED“, ako aj na základe konceptu silného zvieratá obsiahnutého v obidvoch porovnávaných ochranných známkach (pes, býk). Berúc do úvahy uvedené skutočnosti podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade je možné dôvodne predpokladať, že v prípade stretnutia sa spotrebiteľa so skôr uvedenými tovarmi označenými napadnutou ochrannou známkou sa v jeho mysli vytvorí spojitost s prvou staršou ochrannou známkou s dobrým menom. Pokiaľ ide o argument majiteľa, že relevantní spotrebiteľia si tovary označené napadnutou ochrannou známkou a prvou staršou ochrannou známkou nepomýlia, pretože porovnávané ochranné známky odkazujú na iné zvieratá, orgán rozhodujúci o rozklade opätovne uvádza, že pre konštatovanie naplnenia podmienok v zmysle § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach nie je potrebné, aby si spotrebiteľ tovary a služby označené porovnávanými ochrannými známkami zamenil.

V ďalšom sa orgán rozhodujúci o rozklade bude venovať posúdeniu, či a v akom rozsahu je splnená tretia podmienka ustanovenia § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach, teda či existuje pravdepodobnosť, že použitie napadnutej ochrannej známky by bez náležitého dôvodu ťažilo z rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena prvej staršej ochrannej známky alebo by bolo na ujmu rozlišovacej spôsobilosti prvej staršej ochrannej známky alebo jej dobrému menu. Pre úspešné uplatnenie námietok podľa tohto námietkového dôvodu je zároveň postačujúca existencia čo i len jednej z uvedených situácií.

Pokiaľ ide o hodnotenie existencie ťaženia z rozlišovacej spôsobilosti a dobrého mena starších ochranných známk, orgán rozhodujúci o rozklade zdôrazňuje, že majiteľ staršej ochrannej známky nie je povinný preukázať existenciu skutočného a bezprostredného zásahu do svojej ochrannej známky, musí však uviesť skutočnosti, na základe ktorých je možné dospieť k záveru, že existuje vážne riziko, že by k takému zásahu mohlo v budúcnosti dôjsť. Ak sa predpokladá, že takýto zásah vyplynie z používania označenia alebo

ochrannej známky, nie je možné majiteľa staršej ochrannej známky nútiť čakať, kým sa tak skutočne stane (rozsudok Súdneho dvora vo veci C-252/07 z 27. novembra 2008). K záveru o naplnení tejto podmienky možno dospieť najmä na základe logických vyvodení vyplývajúcich z preskúmania pravdepodobnosti a zohľadnením všetkých ostatných okolností konkrétneho prípadu (rozsudok Súdneho dvora vo veci C-383/12 P zo 14. novembra 2013). Ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora EÚ, čím priamejšie a silnejšie pripomína označenie ochrannú známku, tým je vážnejšie riziko, že by súčasné alebo budúce používanie označenia neoprávnene ťažilo z rozlišovacej spôsobilosti či dobrého mena ochrannej známky alebo by im bolo na ujmu (rozsudok Súdneho dvora vo veci C-252/07 z 27. novembra 2008). V inom rozsudku sa konštatuje, že čím sú rozlišovacia spôsobilosť a dobré meno staršej ochrannej známky výraznejšie, tým skôr dôjde k takýmto zásahom (rozsudok Súdneho dvora vo veci C-375/97 zo 14. septembra 1999).

S ohľadom na skôr uvedené (t. j. s ohľadom na preukázané dobré meno prvej staršej ochrannej známky, určitú podobnosť porovnávaných ochranných známok, zhodu kolíznych tovarov, existenciu rizika vytvorenia súvislosti medzi napadnutou a staršou ochrannou známkou na strane relevantnej spotrebiteľskej verejnosti) orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že v preskúmanom prípade nie je možné poprieť reálne riziko, že napadnutá ochranná známka by neoprávnene ťažila z rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena prvej staršej ochrannej známky, z jej príťažlivosti a prestíže. Je dôvodné predpokladať, že spotrebiteľom sa pri strete s tovarmi predstavujúcimi energetické nápoje označené napadnutou ochrannou známkou vybaví notoricky známe tovary navrhovateľa označované prvou staršou ochrannou známkou, pričom sa spotrebiteľ môže domnievať, že takto označené tovary nejakým spôsobom navzájom spolu súvisia. V dôsledku prenosu imidžu tovarov označovaných prvou staršou ochrannou známkou alebo ich vlastností na tovary majiteľa tento bez vynaloženia akýchkoľvek finančných prostriedkov a bez vlastných zásluh a obchodnej angažovanosti môže čerpať zo známosti a atraktivity prvej staršej ochrannej známky a požívať výhody z jej známosti. Jeho pozícia na trhu by tak mohla byť zvýhodnená v porovnaní s inými subjektmi, a to aj na úkor navrhovateľa, ako majiteľa prvej staršej ochrannej známky. Prenos imidžu prvej staršej ochrannej známky na napadnutú ochrannú známku môže pomôcť tejto ochrannej známke získať lepšie postavenie na trhu.

Pokiaľ ide o argument majiteľa, že neparazitoval na dobrej povesti žiadnej inej ochrannej známky, ale naopak do napadnutej ochrannej známky investoval počas obdobia viac ako 10 rokov nemalé finančné prostriedky a energiu, pričom jeho energetický nápoj označený napadnutou ochrannou známkou sa stal na slovenskom trhu obľúbeným, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledujúce. Ako vyplýva zo skôr uvedeného, prvá staršia ochranná známka má právo prednosti od 27. septembra 2007, pričom podľa predložených dôkazov navrhovateľ distribuuje energetické nápoje označené predmetnou staršou ochrannou známkou, t. j. pod označením „RED BULL“ na slovenský trh už od roku 1995. Napadnutá ochranná známka bola majiteľom podaná 8. decembra 2014, teda až niekoľko rokov potom ako výrobky označené prvou staršou ochrannou známkou boli prítomné na slovenskom trhu, resp. potom ako navrhovateľovi vzniklo právo prednosti k prvej staršej ochrannej známke. Majiteľ v preskúmanom prípade pritom ani nepreukázal, že by už v čase, kedy navrhovateľovi prislúchalo právo prednosti k prvej staršej ochrannej známke, resp. v čase, kedy výrobky označené prvou staršou ochrannou známkou boli prítomné na slovenskom trhu, označenie predstavujúce napadnutú ochrannú známku používal na označovanie energetických nápojov v dobrej viere, čo by mohlo predstavovať náležitý dôvod na používanie napadnutej ochrannej známky v zmysle § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach. Pokiaľ ide o tvrdenie majiteľa, že do propagácie napadnutej ochrannej známky investoval nemalé finančné prostriedky, bez predloženia dôkazov, z ktorých by uvedené skutočnosti vyplývali, nemožno na uvedené prihliadnúť.

Na základe uvedeného orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že neoprávnené ťaženie z rozlišovacej spôsobilosti a dobrého mena prvej staršej ochrannej známky s následkom uľahčenia a zvýšenia predajnosti tovarov majiteľa je v danom prípade reálne. S ohľadom na uvedené sa orgán rozhodujúci o rozklade stotožňuje so záverom prvostupňového orgánu, že aj poslednú podmienku vyplývajúcu z ustanovenia § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach možno v preskúmanom prípade považovať za naplnenú.

S ohľadom na uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že záver prvostupňového orgánu o naplnení podmienok na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú na základe návrhu uplatneného v zmysle § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. b) zákona o ochranných známkach je dôvodné považovať za správny.

Pokiaľ ide o posúdenie a záver prvostupňového orgánu týkajúci sa návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú uplatneného v zmysle § 35 ods. 3 v spojení s § 7 písm. a) bod 2. a § 7 písm. j) zákona o ochranných známkach, tento nebol zo strany majiteľa v podanom rozklade napadnutý, a preto orgán rozhodujúci o rozklade, ktorý je pri rozhodovaní o rozklade viazaný jeho rozsahom, nebude napadnuté rozhodnutie v tejto časti preskúmavať.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia v rozsahu podaného rozkladu a posúdení argumentov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že v preskúmanom prípade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Správny súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

JUDr. Pavol Gregorčok
predseda úradu

Doručiť:

Nagy & Nagy s.r.o., Kukučínova 8, 940 02 Nové Zámky 2, Slovenská republika
JUDr. Eva Bušová, advokátka, Tobručská 85/6, 811 02 Bratislava 1, Slovenská republika